

Αναγέννηση

ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥΣΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • Αρ. Φύλλου 36 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2004

Συνάντηση εκπροσώπων του Συλλόγου και του Δημάρχου Καμποχώρων

Οι εκπρόσωποι του Δ.Σ. του Συλλόγου Νίκος Ρήγος και Γιάννης Κουλουρούδης συναντήθηκαν στη Χίο με το Δήμαρχο του Δήμου μας Μανώλη Κράκαρη και συζήτησαν τα διάφορα προβλήματα του χωριού μας.

Η συνάντηση ήταν ουσιαστική και έγινε συζήτηση για όλα τα θέματα και ιδιαίτερα για τις σχέσεις του Συλλόγου με τον Δήμο και για το τι προτείνει ο Σύλλογός μας ώστε το χωριό μας να ξαναζωντανέψει όπως παλιά.

Εκαθάρισαν στο Δήμαρχο οι εκπρόσωποι του Συλλόγου μας ότι ο κύριος και βασικός λόγος ύπαρξης του Συλλόγου είναι να κάνει ότι μπορεί για να μείνει το χωριό μας «ζωντανό» όπως ήταν και πριν και να μην περπατάς στο δρόμο και το μόνο που θα βλέπεις θα είναι η σκιά σου. Θα πρέπει το χωριό μας να ξαναζωντανέψει.

Γι' αυτό άλλωστε από χρόνια ξεκίνησε την προσπάθεια να φτιάξει τον Ξενώνα, κάτι που φυσικά παρ' ότι δεν υλοποιήθηκε εν τούτοις ήταν σωστή και προχωρημένη σκέψη. Έτσι στο θέμα αυτό ζητήσαμε από

τον Δήμαρχο, ο Δήμος να υλοποιήσει την υπόσχεσή του για ολοκλήρωση του Ισογείου κτιρίου μήπως και σε κάποια φάση ολοκληρωθεί το έργο που σίγουρα θα είναι όφελος για το χωριό. Ο Δήμαρχος χωρίς να είναι σαφές (ίσως χρειάζεται απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου) δε δεσμεύτηκε προς το παρόν. Έγινε αρκετή συζήτηση και για τα λύματα του Ψακί. Η ενημέρωση που έγινε είναι ότι σύντομα θα δημοπρατηθεί η μεταφορά των λυμάτων στο βιολογικό Σταθμό μαζί με τα λύματα του Δήμου Ιωνίας, αλλά όμως η κατασκευή υπονόμων για τα λύματα του χωριού είναι έργο του μέλλοντος. Θα είναι ένα έργο που σίγουρα θα φέρει μια αλλαγή στο χωριό μας και για το οποίο η πρόταση του Συλλόγου είναι ρεαλιστική και αγκαλιάζεται απ' όλους, επίσης απ' το Σύλλογο προτείνεται να δημιουργηθεί στην πλατεία μετά από αγορά ή απαλλοτρίωση του εγκαταλειμμένου σπιτιού Σκουλικίδη, ένα στέκι, είτε καφενείο είτε καφετέρια, είτε ταβέρνα που να μπορεί κάποιος να καθίσει το απόγευμα ή το βράδυ, να φέρει δύο

φίλους του, ώστε να αξιοποιηθεί η πλατεία καλύτερα, τώρα που έγινε και ο χώρος στάθμευσης κοντά. Ακόμη πρότεινε μαζί με έναν καλαίσθητο πέτρινο στέκι να δημιουργηθεί ένα παρκάκι μικρό όπου θα μπορεί όποιος θέλει το βραδάκι να κάθεται. Έτσι θα θέλουν και οι νέοι να μείνουν ένα δυό βράδια στο χωριό και οι μεγαλύτεροι θα έχουν ένα χώρο να κάθονται. Αυτός είναι ένας τρόπος ν' αποκτήσει το χωριό τη παλιά του ζωντάνια. Βέβαια οι εκπρόσωποι του Συλλόγου μας δεν έμειναν στις προτάσεις προχώρησαν παραπέρα και σε βολιδοσκοπήση των ιδιοκτητών του ακινήτου έτσι για να ξέρουμε τι ενέργειες πρέπει να γίνουν.

Ο Νίκος ο Ρήγος που παρέμεινε στο χωριό θα συνεχίσει την προσπάθεια και τις συζητήσεις με το Δήμαρχο. Σα Σύλλογος υποσχεθήκαμε ότι θα βοηθήσουμε όσο μπορούμε οικονομικά και πρακτικά. Θα ζητήσουμε ενίσχυση γι' αυτό το έργο από διάφορους που έχουν τη δυνατότητα και αγαπούν το χωριό μας.

Τέλος οι συζητήσεις έκλεισε και με άλλες προτάσεις και σκέψεις δευτερεύουσας σημασίας, αλλά που συνολικά αν γίνουν πράξη, θα έχουν θετικό αποτέλεσμα. Η κατανόηση που έδειξε ο Δήμαρχος πιστεύουμε να γίνει και πράξη και ο Σύλλογός θα στέκεται κοντά του όπως και σ' όλους τους κ. Δημάρχους μέχρι σήμερα.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Την Κυριακή 31 Οκτώβρη 2004 ο Σύλλογός μας οργανώνει ημερήσια εκδρομή στη ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΟΔΗΓΗΤΡΙΑΣ - ΠΟΛΥΔΡΟΣΟ ΛΕΙΒΑΔΕΙΑΣ
Αναχώρηση του πούλμαν 8 π.μ. από Καλλιμάρμαρο Στάδιο και 8.30 Από πλατεία Ηλεκτρικού Σταθμού Αμαρουσίου, για Λειβαδειά (στάση) Παναγία οδηγήτρια (προσκύνημα)
Πολύδροσο (γεύμα) Λειβαδειά. Στάση.
Τιμή κατ' άτομο 12 €
Δηλώσεις στα μέλη του Δ.Σ. μέχρι 20-10-2004

Συγχαριανέ, ο συνδικτός μας κρίκος είναι η εφημερίδα μας. Μαθαίνουμε τα νέα του τόπου μας, σκαπίζουμε τις μνήμες μας. Γι' αυτό ενίσχυσέ τη, διάβασέ τη και γίνε συνδρομητής της. Στείλε το δικό σου κείμενο.
ΣΤΕΙΛΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ

ΤΣΙΚΟΥΔΕΜΠΟΡΟΙ

Οι τσικουδιές και τα τσικουδα σε πολλά μέρη της χώρας είναι τελείως άγνωστα για το χωριό μας είναι ένα προϊόν αρκετά προσοδοφόρο για όσους ακόμη ασχολούνται μ' αυτό. Το δένδρο, της τσικουδιάς πανύψηλο και θεάρατο πολλές φορές, φύτευσε μόνο τον στις άκρες των χωραφιών, «άγριο» στην αρχή όμως μετά από «μπόλιασμα» γινόταν «ήμερο» και άρχισε να κάνει καρπό, που από τα μέσα Αυγούστου ωριμάζε και έπρεπε να μαζευτεί.

Το μάζεμα δεν ήταν εύκολη δουλειά αλλά κοπιαστική καθώς και «βρώμικη» λόγω της «κρεμεντίνας» που βγάζουν οι «ράμνες», όπως κόβονται από τα κλαδιά. Μετά το μάζεμα γινόταν το διάλεγμα κάτω από τη σκιά της τσικουδιάς ή στο σπίτι. Ένα - ένα τσικουδο πιο ώριμο μαζευόταν από τις «ράμνες» για να πουληθεί την άλλη μέρα το πρωί στο παζάρι ή με το ποτηράκι στους δρόμους της Χώρας.

Αλήθεια ποιός Βασιλειωνοικού-

σης δεν έχει κάνει αυτή τη δουλειά ποιός δεν ετοίμασε το καλάθι του με την άσπρη πετσέτα μέσα στον κήπο της Χώρας και δε ξεχύθηκε μετά στο Βουνάκι στην Απλωταριά και στην Προκουμαία φωνάζοντας «τσικουδα χονδρά, ροβυθάτα, φρέσκα»: Ελάχιστοι τουλάχιστον από τους εικοσιπεντάχρονους και πάνω Βασιλειωνοικούσους. Μικροί και μεγάλοι, παιδιά και πατεράδες ένα μήνα πρίπου κατάκλυζαν τη Χώρα και διαλαλούσαν το εκλεκτό «εμπόρευμα».

Για τους μικρούς ήταν η πρώτη εμπειρία στον αγώνα για τη ζωή, για τους μεγάλους ένα καλό μεροκάματο, που κείνα τα χρόνια ήταν λίγο δυσεπύρετο.

Τουλάχιστον 30-40 άτομα καθημερινά έκαναν αυτή τη δουλειά, πάνω - κάτω στην Απλωταριά και το Βουνάκι. Το πρωινό. Πρόχειρο «γεύμα», το μεσημέρι στον κήπο ή σε κανένα φτηνό μαγειρείο μια βόλτα στο Εγγουσιώτικο καραβάκι το απομυσημένο και μετά μέχρι να ξεπουληθεί το εμπόρευμα στην προκουμαία, στους θαμώνες των ζαχαροπλαστείων και καφενείων. Οι καλύτεροι όμως «πελάτες» ήταν οι ταξιδιώτες που αγόραζαν πέντε - δέκα δραχμές, μεγάλο ποσό εκείνη την εποχή, για να περάσουν την ώρα τους στο πλοίο ή να τα φέρουν στην Αθήνα.

Οι «τσικουδάδες» όπως τους έλεγαν οι χωραίτες ήταν και λίγο «πονηροί». Χρησιμοποιούσαν ποτήρι που ενώ φαινόταν μεγάλο έπαιρνε λίγα τσικουδα γιατί η κατασκευή του ήταν τέτοια -τα χρησιμοποιούσαν και τα καφενεία- που μέχρι τα μισά ήταν γεμάτο γυαλί δηλαδή είχε πολύ χονδρό πάτο, ακόμη έκαναν στενόμακρα χωνάκια για να φαίνονται πιο μεγάλα.

Σήμερα ελάχιστοι πια τσικουδάδες, γυρίζουν στους δρόμους της χώρας και αυτό το «κλέφτικο» πατηράκι δεν πουλιέται πια μόνο μια δραχμή αλλά ένα ευρώ. Πως αλλάζουν τα χρόνια!!!!

Γ.Κ.

ΣΦΙΓΓΑΣ ΛΟΓΟΙ

Πάνω σε τούτο το νησί, στην άκρη του Αιγαίου που πέτρες γιομάτο καρτερεί το πεύκο να φυτρώσει, λαοί αρχαίοι με 'φεραν τον τόπο να φωτίσω.

Αγρών σκοπό με βάλανε και φύλακα των πλοίων
Στ' αμπέλια πάνω στα κρασιά και κάτω στο μαστίχι.
Να τα φυλάω απ' τους οχτρούς τους ψεύτες και τους κλέφτες.

Μπροστάρισσα στον πόλεμο απέναντι στους Πέρσες
Σ' ένα σκαρί ανάλαφρο κι ήμουν εκεί στην πλώρη.
Πυρσό επήρα να κρατώ το δρόμο να τους δείχνω.

Και ξέχασα ποια ήμουνα, ήθελαν πια να γίνω
εδώ του τόπου τηρητής, ακοίμητος φρουρός τους.
Θεά τους και προστάτιδα, θεά τους και Αγία.

Με είπαν και διπρόσωπη άλλοι που ξένοι 'φτάναν
Πως κάποτε ήμουν θεριοί και τώρα παιδιαρίζω.
Πως έβαζα ανίγματα και αφάνιζα ανθρώπους.

Καλό ή κακό; Δεν μ' ένοιαζε. Δε το θυμάμαι τώρα
πάει καιρός που ήρθα εδώ, είκοσι κι εννιά αιώνες,
στις Χιός τα μέρη να σταθώ εδώθε και να μείνω.

Όλοι εδώ με τίμησαν. Μου έδωσαν αξία.
Φτερά μου βάλαν να πετώ. Σα νόμισμά τους μ' έχουν.
Αγάλματα στην πόλη τους, ανάγλυφα στους δρόμους.

Μου 'παν να πάω να διαβώ να ριζώ ένα βλέμμα
Στα λιμπρά τους και τα γραπτά κι είδα την Ιστορία
πίσω εκεί να κάθεται βιβλία να συγγράφει.
Και μου 'γραψε το όνομα «ΣΦΙΓΓΑ» - και συ είναι μέσα.

Χάρης Υγκραϊκός
(Μπάμπης Κοιλιάρης)
<http://babis1.trirod.com>

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΙ

Τα έσοδα του Συλλόγου μας είναι οι συνδρομές σας και η ενίσχυσή σας, γι' αυτό μην περιμένετε να σας τις ζητάμε. Ο Σύλλογος για να υπάρχει χρειάζεται τη βοήθειά σας.

Πολλοί συγχωριανοί τυχαίνει να μην έρχονται στις Γ. Συνελεύσεις με αποτέλεσμα να μην πληρώνουν συνδρομές για μερικά χρόνια.

Νομίζουμε όμως ότι 15€ το χρόνο γι' αυτό το σκοπό δεν είναι τίποτε, για την μεγάλη πλειοψηφία των μελών μας. Ας φροντίσουμε όλοι να κάνουμε το έλασσον σε σχέση με άλλους που ξοδεύουν πολύτιμο χρόνο απ' την ξεκούρασή τους, για να υπάρχει ο Σύλλογος, ή «θύμηση» του χωριού μας.

Στείλτε και ταχυδρομικά τη συνδρομή σας.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

αναγέννηση

ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥΣΩΝ

***

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ ΜΑΙΡΗ
Πρόεδρος του Δ.Σ.

***

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Μέλη του Συλλόγου

***

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΧΙΟ

Κώστας Αμπανούδης
Χαράλαμπος Κοιλιάρης

***

Διανέμεται δωρεάν στα μέλη του Συλλόγου

PANAGYM

ΕΜΠΟΡΙΟ & SERVICE ΟΡΓΑΝΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

- ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΥΟΡΓΑΝΑ
  - ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ & ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ
  - ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ
  - ΠΟΔΗΛΑΤΑ, STEPPERS, ΚΟΠΗΛΑΤΙΚΑ
  - ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ
- ΠΡΟΠΟΝΗΤΙΚΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΑΣΚΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΙΣΙΝΑ

- ΑΞΕΣΟΥΡΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

PANAGYM - Μάνος Ι. Καρασούλης

Μικράς Ασίας 12 - Νέα Ερυθραία - 14 71 Αθήνα
Τηλ./Fax: 010 807 5524 - κιν. 093 564064

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Το γυάλινο στρώμα

Αλεξάνδρεια, παραμονή Πρωτοχρονιάς του 195... Δεν έχει σημασία... Όλες οι παραμονές μου φαίνονται ίδιες. Κάθε χρόνο κάναμε τα ίδια. Ένα «τελετουργικό» απ' το οποίο δεν έπρεπε να λείπει τίποτε. Ένα πρόγραμμα απ' το οποίο αν παρεκλίναμε έστω και λίγο, αν παραλείπαμε κάτι, θα συνέβαιναν φοβερά πράγματα θάρονταν η συντέλεια του κόσμου...

Κάθε παραμονή Πρωτοχρονιάς λοιπόν, η μητέρα μου σηκώνονταν πρωί - πρωί να ετοιμάσει τις πίτες. Τις πίτες, γιατί δεν έφτιαχνε μόνο τη δική μας, μα και της γιαγιάς μου και του θείου μου του Βάσου. Αυτό ήταν και το δώρο του για την ονομαστική γιορτή του μαζί με δώδεκα πάστες από του Τροναζάκη ή το Ντελίας (κι αυτό στάνταρ). Δε θυμάμαι ποτέ να του πήγαμε κάτι διαφορετικό όσο μέναμε στην Αλεξάνδρεια... Ήταν κι αυτό μέσα στο τελετουργικό που δεν έπρεπε να παραβιαστεί... Αργότερα, όταν ήρθαμε στην Αθήνα άλλαξαν τα πράγματα.

Ετοιμάζονταν λοιπόν οι πίτες Βασιλόπιτα Αθηναϊκή γράφει ο τσελεμεντές σ' αντιδιαστολή με την πολιτική που θεωρείται πιο παραδοσιακή - φουρνίζονταν στο φούρνο του Κυρ Βαγγέλη του Νομικού, κρύωναν, στεγνώναν και στη συνέχεια πασαλιζόνταν με ζάχαρη πούδρα (έτσι λέγαμε την άνη) και στολίζονταν σε δύο γυάλινες πιατέλες χρωμάτισ μελι και ρόζ. Τίποτα δεν έπρεπε να φιλοξενούν εκείνες ειδικά τις μέρες αυτές οι δύο πιατέλες. Την αποκλειστικότητα είχαν οι Βασιλόπιτες.

Σαν τελειώνει αυτή η διαδικασία καταπιανόμεσαν με την τακτοποίηση του ήδη τακτοποιημένου και πεντακάθαρου σπιτιού. Μα για το καλό της μέρας και προπάντων για νάρθει «καθαρά» ο νέος χρόνος, έπρεπε να μπει, σκούπα και ξεσοκιστήρι, ν' αλλαχθεί το νερό των λουλουδιών στα βάζα και να στρωθούν καθαρά σεντόνια και τραπέζο-μάντηλο. Μετά κρεμούσαμε σε περίοπτη θέση το καινούργιο ημερολόγιο, ένα απ' τα πολλά διαφημιστικά της εποχής, που διάφορες ελληνικές επιχειρήσεις χάριζαν στον πατέρα μου. Τέλος στη μέση του τραπέζιού βάζαμε το κερί, ειδικά αγορασμένο για την περίπτωση (εκείνα τα χρόνια κεριά δεν έβλεπες συχνά, όπως σήμερα να στολίζουν κάθε γωνιά του σπιτιού).

Συνήθως παραμονή Πρωτοχρονιάς, το βράδυ, πήγαιναν οι γονείς μου να υποδεχθούν τη νέα χρονιά σε οικογενειακούς φίλους που κι αυτοί «τελετουργικά» έκαναν κάθε χρόνο συγκέντρωση στο σπίτι τους.

Σπάνια, θυμάμαι κάναμε παραμονή στο δικό μας σπίτι, γι' αυτό το λόγο ο πατέρας μου, πριν τη βραδυνή του έξοδο, φρόντιζε να πάρει μαζί του το πατροπαράδοτο ρόδι για να το σπάσει στην πόρτα

γυρίζοντας, κι έτσι νάναι ροδίνη κι ευτυχισμένη η νέα χρονιά.

Αλλά και γι' αυτές τις σπάνιες φορές, που μέναμε σπίτι, υπήρχε το τυπικό. Απ' το τι τραπεζομάντηλο και τι σερβίτσια θα βγάλουμε, ως και την τελευταία λεπτομέρεια του «μενού» που σταθερά αποτελούνταν από: συκώτι τιγανητό, κοτόπουλο με πατάτες, ψάρι, α-ντζούγες, φρούτα και ποτιγίκα. Το μενού αυτό, το «πρωτοχρονιάτικο», έτσι, μ' αυτή τη σύνθεση, δεν το επαναλαμβάναμε ποτέ μέσα στο χρόνο.

Το τραπέζι στρώνονταν στις δέκα. Τρώγαμε και μετά τις ευχές για το χρόνο που θάρχονταν εμένα μ' έβαζαν για ύπνο, (θυμό που είχα) λέγοντάς μου ότι το πρωί θάβρισκα τα δώρα του Αγίου Βοίλη, ενώ οι μεγάλοι μ' ένα ποτό περιέμεναν την αλλαγή της χρονιάς.

Εκείνη την παραμονή λοιπόν του 195... βέβαιη η μητέρα μου ότι όλα ήταν έτοιμα, μούδωσε εντολή να ετοιμαστώ για να πάω μαζί της στο «κουρείο» (κομμωτήριο, δεν τόλεγε κανείς στην Αλεξάνδρεια) του ΤΟΝΙ & BASIL κάπου εκί στο Σερίφ.

Μ' άρσεσε πολύ να βρίσκομαι στους δρόμους εκείνη την ημέρα. Κόσμος πολύς κυκλοφορούσε στην κοσμοπολίτικη Αλεξάνδρεια μα οι περισσότεροι ήταν Έλληνες και μετά έρχονταν οι Ιταλοί. Μπαινόβγαιναν στα μαγαζιά, χάζευαν τις βιτρίνες, κουβεντιάζαν χαρούμενα. Πιο χαρούμενα ήταν τα παιδιά που περιέμεναν το δώρο τους. Βλέπετε τα δώρα, δεν τα ανταλλάσσαμε τα Χριστούγεννα πούναι Χριστιανική γιορτή, αλλά την Πρωτοχρονιά που την τιμάμε «ειδωλολατρικά» για την Αρχή του χρόνου και όχι για τον Άγιο Βασιλή. Μ' ευχαριστούσε πολύ κι η ατμόσφαιρα του «κουρείου» που ήταν διαφορετική και γιορτινή τούτη τη μέρα. Πολλές κυρίες μιλούσαν όλες μαζί κι έδιναν οδηγίες για το πως θα τις χτενίσουν και θα τις περιποιηθούν καλύτερα. Μεταξύ τους αντάλλασαν ιδέες για το γιορταστικό τραπέζι και συνταγές για τα φαγητά τους, έλεγαν τα σχέδια τους για το βράδυ και περιέγραφαν τι θα φορέσουν. Χαϊρόμουν να τις ακούω κι εκείνες τις ώρες φανταζόμουν τον εαυτό μου μετά από χρόνια, όταν κι εγώ θα μπορούσα να φτιάχνω τα μαλλιά και να στολίζομαι.

Καθισμένη εκεί στο κουρείο θυμήθηκα ξαφνικά τα λόγια των γονιών μου όταν μου υποσχέθηκαν ότι φέτος θα μ' έπαιρναν μαζί τους στο ρεβεγιόν των φίλων μας: «Μεγάλωσε πια θάρθεις μαζί μας στους Ν...» και θα δεις το βράδυ της παραμονής και «κάτι» που γίνεται λίγο πριν μπει ο νέος χρόνος.

Ναι βέβαια! Πως δεν τόχα θυμη-

θεί όλη μέρα! Γι' αυτό το «κάτι» άρχισε να γίνεται λόγος απ' τις αρχές του Νοέμβρη, όταν η μητέρα μου μ' έστειλε στη γειτονισσα για ένα λεμόνι που της είχε λείψει.

Μια μεγάλη φρουτιέρα από ροζ σπαλίνα ξεχώριζε το σωρό τα γυαλικά που η κυρία Λουτσία - η σινιόρα όπως προτιμούσα να τη λέω γιατί μου φαινόταν πως τάχα έμαθα και γω ξένες γλώσσες - είχε μαζέψει και σιτβάει στο τραπέζι όπου συνήθως «εσπνη» τη ραπτομηχανή της, του χειριού τότε.

Αυτή η φρουτιέρα τράβηξε πρώτη τη ματιά μου σαν μπηκά στο «αντρέ» για το λεμόνι της μάνας μου. Αμέσως όμως το ενδιαφέρον μου μοιράστηκε και στα άλλα αντικείμενα που τη γειτόνευαν. Μα-φορμή αυτό το γεγονός άκουσα πρώτη φορά για ένα παράξενο έθιμο των Ιταλών την παραμονή της Πρωτοχρονιάς χωρίς όμως να μου δοθούν ιδιαίτερες πληροφορίες. Μου κινήθηκε η περιέργεια, μ' ενθουσίασε το άγνωστο κι άρχισα τις ερωτήσεις.

Περίμενε ως την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Μην είσαι ανυπόμονη μ' επέπληξε η μάνα μου. Απ' το Νοέμβρη στο Δεκέμβρη μαζί μ' όλη τη χαρά που νιώθει ένα παιδί για τις γιορτές που έρχονται και κοντά στα χίλια όνειρα που κάνει για το πως θα περάσει καλύτερα και για το τι μπορεί να του τύχει, προστέθηκε και η «αναμονή» της απόλαυσης του Ιταλικού έθιμου.

Στο μεταξύ το τραπέζι της σινιόρα Λουτσίας δεν είχε ούτε ένα πόντο λεύθερο γιατί κοντά στα δικά της γυαλικά, είχαν προστεθεί κι αυτά των οικογενειών των παιδιών της.

Αφού δεν το θέλουν γιατί δεν τα χαρίζουν ή γιατί δεν τα πουλάνε; Αναρωτιόμουν. Δεν είχα βλέπετε προσέξει πως καθένα απ' αυτά είχε κάποιο σπάσιμο ή ράγισμα ή άλλο ελάττωμα.

Κάτι τα καινούργια παπούτσια - λουστρίνια, πάντα απ' του Φιλιππίδη - που μου αγόρασαν για τα Χριστούγεννα, κάτι η καθαριότητα και το στόλισμα του σπιτιού που προανάφερα, κάτι οι προετοιμασίες για τη Χριστουγενιάρτικη γιορτή στο σχολείο, την Τσοιτσαία μου, και κάτι η συγκρότηση των ομάδων για τα κάλαντα, αποσπάστηκε η σκέψη μου απ' το έθιμο και μόνο τώρα μου ξανάρθε στο νου.

Σα γυρίσαμε σπίτι μετά από κάτι τελευταία ψώνια είδα τον άντρα της σινιόρα Ρόζας στην απέναντι πολυκατοικία να μεταφέρει στο μπαλκόνι ένα χάρτινο κιβώτιο γεμάτο κι αυτό βάζα, πιάτα και ποτ'γρια. Η παιδική μου περιέργεια με κατέβαλλε πλήρως αλλά επειδή η μάνα μου δεν υπήρχε περίπτωση να ενδώσει, αποφάσισα να υποστώ

το μαρτύριο της αναμονής ως το βράδυ.

Κατά τις 9.30 ξεκινήσαμε, για τους φίλους μας στον παλιό σταθμό του Καίρου. Τι ζωή στους δρόμους! Κίνηση, αμάξια, αυτοκίνητα, κόσμος ντυμένος μ' ωραία ρούχα, φορτωμένος δώρα πήγαινε σε διαφορετικές κατευθύνσεις. Παντού ευθυμία, χαιρετούρες κι ευχές. Η ίδια ατμόσφαιρα και στο σπίτι των φίλων μας. Χαρές και γέλια. Πάνω από 25 άτομα μαζεμένοι μικροί και μεγάλοι. Τρώγαμε, πίναμε, τραγουδούσαμε χορεύαμε. Απ' το ανοιχτό παράθυρο ακούγονταν τραγούδια και φωνές χαρούμενες από άλλα διαμερίσματα που κι εκεί το γλέντι καλά κρατούσε...

Ξαφνικά το ραδιόφωνο - εθνικό ίδρυμα ραδιοφωνίας - ανήγγειλε πως σε δύο λεπτά θα υποδεχούμε τον καινούργιο χρόνο. Τότε η οικοδέσποινα έσβησε τα φώτα κι άναψε ένα κερί. Όλοι μαζί αρχίσαμε να μετράμε ανάποδα. Σε σήμανε το μηδέν άναψαν τα φώτα κι ετοιμαστήκαμε για θανατάλλαξη ευχών, όταν ακούστηκε ένας εκκωφαντικός θόρυβος που τον ακολούθησαν γέλια, τον διαδέχθηκε άλλος ...κι άλλος...

Φοβήθηκα.

Τρέξε, τρέξε, στο μπαλκόνι να δεις! Μου φώναξε η μητέρα μου.

Πω! Πω! Τι ήταν αυτό απ' τα περισσότερα γύρω μπαλκόνια - η γειτονιά είχε πολλούς Ιταλούς-πετούσαν με δύναμη στο δρόμο διάφορα γυαλικά άχρηστα, για να πάρουν με το σπασίμό τους όλα τα κακά του προηγούμενου χρόνου και να φύγουν.

Σε λίγα λεπτά ο δρόμος γέμιζε θρύψαλα που γυάλιζαν σαν πετράδια κι έδιναν στη βραδιά μια λάμψη, μια μαγεία... Αυτή η ιεροτελεστία συνεχίστηκε για πολλή ώρα συνοδευόμενη από οινόποσια και τραγούδι. Και το δικό μας γλέντι συνεχίστηκε σχεδόν ως το πρωί.

Κάποτε ξεκινήσαμε για το σπίτι μας.

Τι δεισιδαιμονία, μονολογούσε η μάνα μου. Οι καήμενοι οι οδοκαθαριστές τι χρωστάνε αύριο να τους βγει η πίστη;

Πράγματι όλοι οι δρόμοι που περάσαμε δίναν την ίδια εικόνα... Γεμάτοι οπασμένα γυαλιά... το ίδιο κι η γειτονιά μας.

Δεισιδαιμονία - ξεδεισιδαιμονία - δεν ήξερα και τη λέξη, μα καταλάβαινα πως κάτι κακό σήμαινε - εμένα μ' άρσε! Μ' εντυπωσίασε και μακάρι νάναι έτσι, μακάρι να φύγουν όλα τα κακά σκέφτηκα και πήγα να μπω στη μπουιάπα μας (εξώπορτα) όταν το βλέμμα μου έπεσε στη γωνία, στο κατώφλι κι η καρδιά μου σφίχτηκε σαν είδα κοιμένη στα δύο την όμορφη ροζ φρουτιέρα της σινιόρα Λουτσίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ από τη Χίο

Μειώθηκαν φέτος κατά 23% οι μαθητές της Α' τάξης του Δημοτικού στο νησί μας (το μεγαλύτερο ποσοστό μείωσης σ' όλη την Ελλάδα). Ενώ πέρσι γράφτηκαν στην πρώτη τάξη 512 παιδιά, φέτος γράφτηκαν μόνο 393. Το ίδιο μειωμένος ήταν και ο αριθμός των παιδιών που γράφτηκαν στα νηπιαγωγεία. Με λίγα λόγια η κατάσταση δεν είναι καλή. Το φαινόμενο της ερήμωσης της υπαίθρου γενικά, και του νησιού μας, πρέπει όλους να μας απασχολήσει, εκτός και είναι άλλες οι σκέψεις των ιθυνόντων εν όψει της ενσωμάτωσής μας στην Ε.Ε. και της ένταξης της Τουρκίας σ' αυτήν.

Σαράντα χιλιάδες ευρώ δίνονται για καλύτερη αξιοποίηση του σπηλαίου στο Άγιο Γάλας, και διαμορφώσεις στο εσωτερικό του Σπηλαίου. Προκειμένου οι επισκέπτες να είναι ασφαλείς.

Η προσπάθεια του Δημάρχου Χίου να κηρύξει το Δήμο

Χίου Τουριστική περιοχή έχει προκαλέσει αναστάτωση στο νησί. Χωρίς κανένα πλεονέκτημα για τους κατοίκους αλλά, μόνο την επιπλέον φορολόγηση τους (στις μεταβιβάσεις) αλλά και διεύρυνση του ωραρίου των καταστημάτων προς όφελος των πολυκαταστημάτων που συνεχώς αυξάνονται ο δήμαρχος Χίου σαν «ατζέντης» αυτών προσπαθεί να βαφτίσει το Δήμο Χίου τουριστικό, παραβλέποντας το ότι οι μικροεπιχειρήσεις του νησιού θα οδηγηθούν στο κλείσιμο αφού δε θα αντέξουν τον ανταγωνισμό με τα θηρία. Ποιός όμως θα μείνει κάτοικος στη Χίο; Ο κ. Βερόπουλος, ο κ. Μαρινόπουλος, η ή ο κ. LIDL, κ. Δήμαρχε;:

— ανά ψύλλοι! χρόνια είχαμε
— να τους ακούσουμε, και νάσου πάλι, έκαναν την εμφάνισή τους.

Σταμάτησε η χρήση του ντι-ντι-ντι και γέμισε το χωριό Βουνό του Δήμου Ιωνίας και το ξύσιμο πάει σύνεφο!

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΧΙΟΣ
Λεωνίδας Ι. Κουλουρούδης
ΑΘΗΝΑ
Κώστας Κουργιαλής
Γιάννης Κ. Καρασούλης
Τα θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειές τους.

ΓΑΜΟΙ ΧΙΟΣ

Παναγιώτης Νικολάου Κουστομπέκης με την αγαπημένη του Ζηναίδα.

Δημήτρης Νικολάου Πανέρης με την εκλεκτή της καρδιάς του Χρυσούλα.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Πρόεδρος:	ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ ΜΑΙΡΗ	8025593
Αντιπρόεδρος:	ΦΕΤΟΚΑΚΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	8025405
Γενικός Γραμματέας:	ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	2816019
Ταμίας:	ΚΟΥΛΟΥΡΟΥΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	9426560
Μέλη:	ΠΑΝΕΡΗ Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	7651158
	ΠΑΝΕΡΗΣ Μ. ΠΑΝΤΕΛΗΣ	8068594
	ΑΜΠΑΝΟΥΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ	6546514
	ΞΥΝΤΑΡΗΣ ΑΛΕΚΟΣ	9703632

Επίτιμος Πρόεδρος:
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΡΟΥΒΑΛΑΣ 8029741

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Παναγιώτης και η Ζηναίδα Κουστομπέκη απόκτησαν αγοράκι.

Ο Δημήτριος και η Χρυσούλα Καμεραρήδου απόκτησαν αγοράκι.

ΒΑΦΤΙΣΗ

Ο Σιδερός Λοΐζος και η Σέθη Παΐσιδα βάφτισαν το γιό τους που πήρε το όνομα Άγγελος. Να ζήσει.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Ο Γεώργιος Π. Κατσάλας 100 Δολ. Αυστραλίας. Τον ευχαριστούμε.

ΠΕΡΑΣΑΝ ΣΕ ΣΧΟΛΕΣ Παναγιώτης Παν. Δανιήλ ΤΕΙ Τουριστικών Επαγγελματιών Ηρακλείου Κρήτης.

Νικολέτ Ιω. Βασιλόπουλου (εγγονή Γ. Μαστοράκη) Πανεπιστήμιο Αιγαίου (Χίος).

Κλειώ Παντ. Αμπανουδή Οικονομικό Παν/μιο Αθηνών.

Λαχειοφόρο αγορά κάνει ο Σύλλογός μας για να ενισχυθούν τα οικονομικά του.

Ο λαχνός στοιχίζει 2€ και κληρώνεται ένα ωραίο ποδήλατο γυμναστικής προσφορά του Μάνου Καρασούλη. Το Δ.Σ. τον ευχαριστεί πάρα πολύ που για μια ακόμη φορά προσφέρει στον Σύλλογο δώρο για κλήρωση.

Νέα από το χωριό μας

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Μεγάλη επιτυχία είχε το πανηγύρι του Αγ. Παντελεήμονα στο χωριό που διοργάνωσε ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού μας. Φέτος λόγω του ότι η γιορτή του Αγίου ήταν Τρίτη το πανηγύρι έγινε το προηγούμενο Σάββατο και γέμισε η πλατεία. Όλα τα παιδιά του Συλλόγου έδωσαν τα «ρέστα» τους για την επιτυχία. Ο κόσμος διασκέδασε μέχρι το πρωί, και έμεινε πολύ ευχαριστημένος, ιδιαίτερα οι ξένοι που βρέθηκαν εκεί.

Περιοδεύων θίασος, ερασιτεχνικός από το Βροντάδο έδωσε μια παράσταση στην πλατεία του χωριού. Σχεδόν όλο το χωριό και πολλοί κάτοικοι από τριγύρω περιοχές γέμισαν την πλατεία. Ήταν μια παράσταση με πολύ γούστο, ωραία σκηνή αλλά και μπριζόζους ηθοποιούς που αν και ερασιτέχνες είχαν αρκετό ταλέντο. Αν θυμόμαστε καλά ήταν η πρώτη (εκτός παράστασης καραγκιόζν) πρώτη φορά που θίασος επισκέφθηκε το χωριό μας και έδωσε οργανωμένη παράσταση. Μπράβο στους συντελεστές της παράστασης και στο Πολιτιστικό τμήμα του Δήμου. Μετά την παράσταση ο Δήμος κέρασε τους καλλιτέχνες και άλλους συντελεστές στο αναψυκτήριο του χωριού.

Μεγάλη γιορτή έγινε την παραμονή του Σωτήρος στο ομώνυμο εκκλησάκι στη Ρήγη. Μαζεύτηκε πολύς κόσμος από το χωριό και από την γύρω περιοχή και μετά την αρτοκλασία και τη λειτουργία, οι γυναίκες του συλλόγου είχαν φτιάξει αρκετά φαγητά και έγινε ωραίο πανηγύρι που κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες, βλέπετε η τοποθεσία και θέα από εκεί δίνουν άλλη αίσθηση και οι καλοφτιαγμένοι μεζεδες με τα δωρεάν ποτά έφεραν πολύ κέφι.

Στην πρόθεση του Συλλόγου ήταν να ψήσουν και σαρδέλες αλλά απ'ότι μάθαμε το απαγόρευσε ο Δεσπότης. Δε γνωρίζουμε αν είναι έτσι και τι είπε, αλλά θα πρέπει να ξέρι ότι το εκκλησάκι και τις εγκαταστάσεις τις έκτισαν οι χωριανοί με κόπο και χρέη και σέβονται το χώρο. Δεν ξέρουμε αν όλοι οι κύριοι ιερωμένοι σέβονται αυτά που σέβονται οι συγχωριανοί μας. Βέβαια μπορεί να ήταν νηστεία στις 10 μ.μ. της 5/8 αλλά μετά τις 12 (6-8) τρώγεται ψάρι τουλάχιστον έτσι ξέραμε από παλιά.

Βέβαια ίσως ο κ. Δεσπότης να ήθελε να τρώγανε νηστίσιμα καβίρι, μπρικ, αστακούς κατά τις συνήθειες των Δεσποτάδων, αλλά ποιός θα πλήρωνε το λογαριασμό, αφού και από τα έσοδα του εξωκκλησιού τώρα πλέον η Μητρόπολη παίρνει το 75%; Καλό θα είναι οι παρατρεχάμενοι του να βάλουν νερό στο κρασί τους οι εποχές άλλαξαν.

Νέα Παιδική χαρά (παλιότερα ο σύλλογός μας, είχε δωρίσει μια άλλη) θα κατασκευαστεί πίσω από το σχολείο του χωριού για να παίζουν τα παιδιά, και θα εμπλουτισθεί με εγκατάσταση Μπάσκετ και Βολέι. Βέβαια το πρόβλημα είναι τα παιδιά. Ας ελπίσουμε ότι οι τελευταίοι γάμοι θα φέρουν και παιδιά.

Πάρα πολλοί συγχωριανοί μας επισκεφθηκαν και φέτος τη Χίο και το χωριό μας τόσο από την Αθήνα όσο και από το εξωτερικό, αν και πολλοί δεν συνέπεσαν μαζί για τα γνωστά προβλήματα με τις άδειες λόγω Ολυμπιακών αγώνων. Άλλοι βρέθηκαν στο πανηγύρι του Αγ. Παντελεήμονα, άλλοι στο Σωτήρα και άλλοι στο Άγιο Μάρκου. Από τις οικογένειες που είδαμε και συνώμη αν ξεχάσουμε κάποιον, αναφέρουμε: Παντελής Αγαθανούδης οικογενειακώς, Κώστας Καραμπέλας, Γιάννης Κουλουρούδης, Τάσος Καπερίδης, Παντελής Πανέρης, Νίκος Κοιλιάρης από τον Καναδά, Γιώργος Κατσάλας από Αυστραλία, Βαγγέλης Κατσάλας από Αμερική, Ειρήνη Βλαχάκη, Κική Βλαχάκη, Παντελής Δανιήλ, Μιχάλης Κουλουρούδης, Φώτης Φραγκάκης, Αλέκος Ξυντάρης οικογενειακώς, Αλέκος Φραγκάκης, Γιάννης Γ. Φραγκάκης, Βασίλης Καστρόπουλος, Σοϊλία Στραβοράβδη, Γιώργης Γ. Φραγκάκης, Δημήτρης Χ. Φετοκάκης από Αμερική, Σταματία και Θάλεια κόρες του Γ. Πατάπη από Αμερική, Νίκος Γ. Κατσάλας οικογενειακώς.

Λίγο έλειψε η φωτιά που άναψε στο εργοστάσιο γάλακτος στο χωριό, να κάψει και σπίτια, ευτυχώς που εντοπίστηκε εγκαίρα και έκαψε το κτήμα της Χατζηλοΐξης και λίγο το περιβάλλον του Στρατή Κοντογιάννη. Η φωτιά προήλθε από σπινθήρα οξυγονοκόλλησης.